

Spørgsmålet går så på, om det stadig væk er min holdning, og det er det. Det er jo en af anbefalingerne i rapporten, men det er ikke sådan, at rapporten bare siger, at den permanente ordning, der er, er helt super duper, så den kan vi bare bruge. Der peger man også på, at der er behov for nogle ændringer, som jeg ikke synes er så lige at gå til. Derfor siger jeg, at vi har brug for en forlænget periode, hvor vi kan overveje, hvordan en permanent ordning for hele området kunne se ud – en ordning, som tilgodeser de der grundlæggende hensyn, jeg har peget på, altså både det at sikre en mere blandet beboersammensætning og det at styrke medejerskabet til den almene bolig, man har.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:56

Rasmus Prehn (S):

Det er da altid noget, at ministeren mener det samme som i november, da den her kommentar blev givet. For jeg vil da gerne sige, at da jeg den 7. november sad og læste det her ritzautelegram, fik jeg indtryk af, at der nu sker noget; nu bliver der taget hånd om det her, nu går ministeren i gang med at lave noget handling på det her område. Nu kan jeg så forstå, at ministeren ikke mener det længere. Ministeren er enig i, hvad ministeren her sagde om, hvad der skal ændres, men med hensyn til at få en ny lov er det lige pludselig halvandet år, der skal gå.

Kl. 14:56

Nu hørte jeg godt, at ministeren i sit foregående svar sagde »skaldede halvandet år«, men det er immer væk ret lang tid, og der er problemer derude. Vi ved, at det er så vigtigt, at vi får gjort noget, ikke mindst for at imødegå de ghettoproblemer, vi har i mange boligområder. Der synes jeg at halvandet år er utrolig lang tid. Og når man læser det, som ministeren siger her, får man indtryk af, at det er lige om hjørnet med den her nye lov.

Kan ministeren forklare mig, hvad det er, der gør, at ministeren i november var meget ivrig efter, at der nu simpelt hen skulle komme en ny lov, og lige pludselig skal vi så til at undersøge alt muligt andet? Ministeren er jo selv meget præcis, med hensyn til hvad der skal ske, og selv om man gerne vil undersøge mere – det er selvfølgelig legitimt nok – er der jo nogle ting, som man allerede nu kan gå i gang med at ændre. Kan ministeren ikke forklare lidt bedre, hvorfor man ikke går i gang med det nu frem for at vente halvandet år?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:57

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

I rapporten er der jo beskrevet nogle ting, som man mener vil være gavnlige, og som også bliver ændret i den permanente ordning. Og jeg troede også, at der var nogle af tingene, der var nemmere at gå til, end de rent faktisk var. Sådan er det jo tit med politiske beslutninger, at det er dilemmaer, for både det at gøre noget og det ikke at gøre noget kan indeholde nogle kedelige sider.

Nu kan vi jo ikke stå her og snakke videre om det, men det kan være, vi får mulighed for det under førstebehandlingen af forslaget, nemlig hvordan hr. Rasmus Prehn og fru Sophie Hæstorp Andersen vurderer mulighederne for at tackle nogle af de ting, som rapporten foreslår. Men det, som jeg synes er utrolig interessant, er, at jeg hører en positiv holdning til at være med til et forslag, som bygger på evalueringsrapporten. Det vil jeg spidse ører over for og prøve at se om vi kan arbejde videre med.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:58

Rasmus Prehn (S):

Det, som vi fra socialdemokratisk side har været særlig optaget af, er jo, at der lægges vægt på, at man i højere grad skal have en fælles beslutningskompetence – at man rent faktisk tager boligorganisationerne, boligselskaberne med på råd og ikke bare kommer hen over hovedet på folk og presser noget ned over dem. Det var det, der var kritikken, da man lavede den første ordning. Derfor var vi jo selvfølgelig fra socialdemokratisk side meget glade for det klare signal, og man må sige, at det var et meget klart signal, der jo blev givet på Ritzau den 7. november, nemlig at ministeren nu vil inddrage dommen i det videre arbejde med et nyt forslag til salgslav, og at udgangspunktet her vil være en fælles beslutningskompetence – en fælles beslutningskompetence.

Alligevel er der nu gået adskillige måneder, og det, som ministeren så gør, er *ikke* at lave en ny lov, næ, man udskyder det halvandet år – godt nok skaldede halvandet år, som ministeren siger – men dog halvandet år. Og man ændrer ikke ved det med beslutningskompetencen. Kunne man ikke i det mindste have ændret det?